

[Finansministeren.]

disse Regler i Øjeblikket. Naturligvis er der kun Tale om midlertidige Forholdsregler, men saa længe vi har den store Pengerigelighed, vi har, og som frembyder en stadig voksende Fare baade paa dette og andre Omraader, mener jeg at maatte fastholde de Regler, der her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. O. Kier var inde paa Spørgsmaalet om det, man vist kalder Bryllupsskatten, den Sambeskatning, der finder Sted umiddelbart efter Ægteskabets Indgaaelse, og mente, at her muligvis ogsaa var et Spørgsmaal, man burde inddrage under Behandlingen. Jeg vil gerne i Anledning af de Diskussioner, der har været fremme i Pressen om dette og forskellige andre Forhold, bl. a. Spørgsmaalet om, hvordan man skal forholde sig i Tilfælde af Skilsmisse med Hensyn til Skatten af det Underholdsbidrag, der betales til den fraskilte Hustru, sige, at her er sikkert adskilligt, der bør rettes. Der er paa adskillige Punkter der Bestemmelser, som jeg altid har fundet urimelige, og som jeg har haft megen Besvær med i min Tid som Skattedirektør; men det er gamle Bestemmelser, Bestemmelser, der har været gældende for en Del lige siden 1903. Regelen om de fraskilte Hustruer blev gennemført af Finansminister Neergaard i 1912, og Reglerne er i det hele taget fast indbygget, kan man sige, i et sammenhængende System af Regler vedrørende Beskatningen af Familiemedlemmer, saaledes at det ikke lader sig gøre at rykke et enkelt Forhold ud af den almindelige Sammenhæng. Her mener jeg, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ret, naar han siger, at man maa inddrage disse Spørgsmaal under en samlet Overvejelse, og det bør finde Sted i Skattekommissionen. Man kan beklage, at der saa gaar nogen Tid, inden disse Regler kan ændres, men vi har nu levet under dem en Menneskealder, uden at man dog har ment, at Verden rystedes af den Grund. Saa jeg mener, at det er rimeligt at behandle dem der.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde nogle Bemærkninger om, at de nye Skatteregler var indviklede, og det gjaldt efter hans Mening ikke mindst den nye ekstraordinære Selskabsskat. Det kan siges, det vil jeg ikke bestride; det er sjældent, at man her i Verden opnaar noget rationelt og noget, der tager rimeligt Hensyn til en Række forskellige Forhold, der skal afvejes mod hinanden, uden at det medfører, at det ikke kan siges i en ganske simpel almindelig Formel. Efter min Opfattelse er der vundet en meget

betydelig Fordel ved disse Regler derigennem, at man har faaet en Metode til at beskatte Opsparingerne i Selskaber væsentligt lempeligere end det, der anvendes til Udbytteudbetaling. Jeg anser i alt Fald de Regler, der her er gennemført, for at være langt bedre end de meget summariske, men ogsaa lettere læselige Regler, man har i den almindelige Skattelov paa dette Omraade; men jeg erkender gerne, at det kræver en omhyggelig Gennemlæsning og Fordybelse i Materialet og Bestemmelserne, naar man skal trænge til Bunds heri.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at der var god Tid til at gennemdrøfte disse Lovforslag. Det er rigtigt, hvad angaar Loven om Udskrivning af Indkomst- og Formueskat, men jeg maa meget anmode om en hurtig Udvalgsbehandling angaaende Ligningsreglerne, idet disse Forhold maa være klaret inden Nytaar, naar Skatteyderne skal i Gang med at udfærdige deres Selvangivelser.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen var inde paa Spørgsmaalet om Skat af en vis Del af den Fortjeneste, der opnaas ved Realisation af Besætningerne. Dette Spørgsmaal er nu ikke saa ligetil, som det ærede Medlem mente, det hænger sammen med den almindelige Fremgangsmaade, som har været praktiseret baade med Hensyn til Indkomstopgørelsen og Formueopgørelsen over for Besætninger. Man har, som det ærede Medlem sikkert ved, Systemet med Skalapriser, der betyder, at man skriver eventuelt nyerhvervede Dyr eller Opdræt, som faktisk staar i en dyrere Anskaffelses-sum, ned til en lavere Pris, og det er et Spørgsmaal, som sikkert ogsaa efter Krigen vil blive af aktuel Betydning. Skulde man slippe hele dette System nu, er jeg meget i Tvivl om, at det vil være til nogen Fordel for Landbruget.

Jeg tror tværtom, at det vilde være uheldigt, og det maatte jo være Konsekvensen af et Standpunkt, der sagde, at enhver Avance ved Realisation af Besætninger skulde være skattefri. Det var heller ikke det Standpunkt, man indtog i 1919 — nu har jeg ikke den paagældende Skrivelse ved Haanden —, men Standpunktet dengang var, at ekstraordinært Salg af Besætningen var skattefrit. Spørgsmaalet er imidlertid: hvornaar har Salget naaet en saadan Højde, at man kan karakterisere det som ekstraordinært?

Det, der er sket ved den nugældende Regel er, at man har sagt, at Halvdelen af Avancen skal beskattes for den Besætningsreduktion, der holder sig inden for